

อักษรย่อชื่อคัมภีร์

๑. บาลีพระไตรปิฎก

วิ. มหาวิ.	วินัยปิฎก	มหาวิกังค์
วิ. ภิกขุณี.	วินัยปิฎก	ภิกขุณีวิกังค์
วิ. มหา.	วินัยปิฎก	มหาวรรค
วิ. จุลล.	วินัยปิฎก	จลลวรรค
วิ. ปรี.	วินัยปิฎก	ปริวาร
ที. สී.	ทีฆนิกาย	สீลขันธวรรค
ที. มหา.	ทีฆนิกาย	มหาวรรค
ที. ปา.	ทีฆนิกาย	ปาฎีกาวรรค
ม. มุ.	มัชฌิมนิกาย	มุลป้อนาสก์
ม. ม.	มัชฌิมนิกาย	มัชฌิมป้อนาสก์
ม. อุ.	มัชฌิมนิกาย	อุปริป้อนาสก์
สํ. ส.	สังยุตตนิกาย	สคาถวรรค
สํ. นิ.	สังยุตตนิกาย	นิทานวรรค
สํ. ข.	สังยุตตนิกาย	ขันธาวรรค
สํ. สฬา.	สังยุตตนิกาย	สฬายตนวรรค
สํ. มหา.	สังยุตตนิกาย	มหาวารวรรค
อง. เอก.	อังคุตตรนิกาย	เอกนิบาต
อง. ทุก.	อังคุตตรนิกาย	ทุกนิบาต
อง. ติก.	อังคุตตรนิกาย	ติกนิบาต
อง. จตุกก.	อังคุตตรนิกาย	จตุกกนิบาต
อง. ปญจก.	อังคุตตรนิกาย	ปัญจกนิบาต
อง. ฉก.	อังคุตตรนิกาย	ฉกนิบาต
อง. สตตก.	อังคุตตรนิกาย	สัตตกนิบาต
อง. อฏฐก.	อังคุตตรนิกาย	อฏฐกนิบาต
อง. นวก.	อังคุตตรนิกาย	นวกนิบาต
อง. ทสก.	อังคุตตรนิกาย	ทสกนิบาต

อง เอกาทสก.	อังกุตตรนิกาย	เอกาทสกนิบาต
ขุ. ขุ.	ขุททกนิกาย	ขุททกปาฐะ
ขุ. ธ.	ขุททกนิกาย	ธรรมบท
ขุ. อุ.	ขุททกนิกาย	อุทาน
ขุ. อิติ.	ขุททกนิกาย	อิติวุตตกะ
ขุ. สุ.	ขุททกนิกาย	สุตตนิบาต
ขุ. วิमान.	ขุททกนิกาย	วิมานวัตถุ
ขุ. เปต.	ขุททกนิกาย	เปตวัตถุ
ขุ. เถร.	ขุททกนิกาย	เถรคาถา
ขุ. เถรี.	ขุททกนิกาย	เถรีคาถา
ขุ. ชา.	ขุททกนิกาย	ชาดก
ขุ. มหา.	ขุททกนิกาย	มหานิทเทส
ขุ. จูฬ.	ขุททกนิกาย	จูฬนิทเทส
ขุ. ปฎิ.	ขุททกนิกาย	ปฎิสัมภิตามรรค
ขุ. อป.	ขุททกนิกาย	อปทาน
ขุ. พุทฺธ.	ขุททกนิกาย	พุทฺธวงศ์
ขุ. จริยา.	ขุททกนิกาย	จริยาปิฎก
อภิ. สง.	อภิธรรมปิฎก	ธรรมสังคณี
อภิ. วิ.	อภิธรรมปิฎก	วิมังค์
อภิ. ธา.	อภิธรรมปิฎก	ธาตุกถา
อภิ. ปุ.	อภิธรรมปิฎก	ปุคคลบัญญัติ
อภิ. ก.	อภิธรรมปิฎก	กถาวัตถุ
อภิ. ย.	อภิธรรมปิฎก	ยมก
อภิ. ป.	อภิธรรมปิฎก	ปฎฐาน

คัมภีร์ที่อ้าง คือพระไตรปิฎกบาลี ฉบับสยามรัฐ ฉบับพิมพ์ครั้งที่ ๗

พุทธศักราช ๒๕๕๖

เลขท้ายอักษรย่อ คือ เล่ม/ข้อ/หน้า

เช่น อง. ติก. ๒๐/๔๙๙/๑๘๖ หมายถึง คัมภีร์อังกุตตรนิกาย ติกนิบาต เล่ม ๒๐

ข้อ ๔๙๙ หน้า ๑๘๖

๒. อรรถกถา

ส.ปา.	สมนตปาสาทิกา
สุ.วิ.	สุมงฺคลวิลาสินี
ป.สุ.	ปปญฺจสุทนี
สา.ป.	สารตฺตปกาสินี
ม.ปุ.	มโนรตฺตปุรณี
ป.ไซ.	ปรมตฺตไซตฺติกา
ธ.อ.	ธมฺมปทฺตจกฺกตา
ป.ที.	ปรมตฺตทีปนี
ชา.อ.	ชาตกฺกจกฺกตา
ส.ป.	สทฺตมฺมปไซตฺติกา
วิ.วิ.	วิสุทฺตชนวิลาสินี
ม.วิ.	มจฺจตฺตวิลาสินี
อ.ส.	อภฺจฺจสาลินี
ส.วิ.	สมฺมโหวิโนทนี
ป.อ.	ปญฺจปกรณอภฺจฺจกฺกตา

คัมภีร์ที่อ้าง คือ อรรถกถาภาษาบาลี ฉบับพระราชพิริมพิมางคละเฉลิมพระชนมพรรษา
ครบ ๕ รอบ ๑๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๓๕

ตัวอย่าง อรรถกถา ส.ปา.๓/๒๓๔ หมายถึง คัมภีร์อรรถกถา สมนตปาสาทิกา
ภาค ๓ หน้า ๒๓๔

๓. อักษรย่ออื่น ๆ

ม.พ.ป. = มุลินีรพระไตรปิฎกเพื่อประชาชน